

Arrest

nr. 149 016 van 2 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, en X en X, die verklaren van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 december 2014 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN RAEMDONCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 3 september 2012 wordt de Nederlandse echtgenoot van de eerste verzoekende partij in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving, in de hoedanigheid van zelfstandige.

1.2 Op 7 januari 2013 dient de eerste verzoekende partij een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19*ter*) in. Op 8 juli 2013 wordt zij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3 Op 29 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Op 2 juli 2015, bij arrest met nummer 149 015, vernietigt de Raad deze beslissing.

1.4 Op 29 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) ook ten aanzien van de verzoekende partijen een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, die op 11 februari 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 42 ter en 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van:

Naam: S(...), O(...)

Nationaliteit :Marokko

Geboortedatum : (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...).

+ kinderen: A(...) A(...) - geboren op (...)

A(...) Am(...) - geboren op (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing

De betrokkenen verkregen het recht op verblijf in functie van de vader, A(...) Y(...) (RR (...)). De echtgenoot en vader van betrokkenen kan echter niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet meer voldoet aan de voorwaarden van art. 40 §4 van de wet van 15.12.1980 en hij daarenboven een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Er werd om die reden dan ook, overeenkomstig art. 42 bis van diezelfde wet, een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art. 42ter §1, 1° of 42 quater §1, 1° van de wet van 15.12.1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de echtgenote, S(...) O(...) en de kinderen, A(...) A(...) en Am(...) aangezien er een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij vervoegd hebben.

Uit onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister overeenkomstig artikel 54 van het KB van 08.10.1981 een bevel af om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen. (...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast, daar waar het werd ingesteld door de tweede en de derde verzoekende partij, die minderjarig zijn.

Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft dus rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch de tweede en de derde verzoekende partij beschikken gezien hun leeftijd (drie respectievelijk één jaar) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij dienen aldus vertegenwoordigd te worden door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de eerste verzoekende partij optreedt in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de tweede en de derde verzoekende partij onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In haar verzoekschrift geeft de eerste verzoekende partij aan dat de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten niet in isolatie kan worden beoordeeld, gelet op het feit dat haar verblijfsrecht afhankelijk is van het verblijfsrecht van haar echtgenoot. Zij stelt dat in de mate dat de beslissing ten aanzien van haar echtgenoot overeenkomstig artikel 42bis van de vreemdelingenwet immers kan geacht worden niet rechtsgeldig tot stand te zijn gekomen, uit artikel 42bis *juncto* de artikelen 42ter en 42quater van de vreemdelingenwet kan afgeleid worden dat ook de bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten ongeldig tot stand is gekomen.

4.2 In haar nota met opmerkingen meent de verwerende partij dat de eerste verzoekende partij slechts een middel ontwikkelt dat gericht is tegen de beslissing van haar echtgenoot en dat zij deze beslissing niet rechtsgeldig kan aanvechten, daar deze niet ten aanzien van haar werd genomen.

4.3 De Raad stelt vast dat de thans bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de eerste plaats verwijst naar het feit dat een einde werd gesteld aan het verblijf van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij, in functie van wie zij haar verblijf had verkregen. Vervolgens wordt ook aan het verblijf van de eerste verzoekende partij een einde gesteld, overeenkomstig “art. 42ter, §1, 1° of 42 quater, §1, 1°” van de vreemdelingenwet. Zodoende wordt de beëindiging van het verblijfsrecht van de eerste verzoekende partij in de thans bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden gekoppeld aan de beëindiging van het verblijfsrecht van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij. Bovendien dient te worden vastgesteld dat de eerste verzoekende partij in de uiteenzetting van haar middel zich niet zonder meer richt tegen de beslissing genomen ten aanzien van haar echtgenoot, maar telkens terugkoppelt naar de ten aanzien van haar genomen beslissing.

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat de beslissing die een einde stelt aan het recht van verblijf van meer dan drie maanden van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij vernietigd werd bij arrest met nummer 149 015 van 2 juli 2015. Zodoende kan niet langer gesteld worden dat de *in casu* relevante bepaling, met name artikel 42quater, § 1, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, van toepassing is, daar de vernietiging van de beslissing die een einde stelt aan het recht van verblijf van meer dan drie maanden van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij tot gevolg heeft dat niet langer een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij (zijnde de burger van de Unie) die de eerste verzoekende partij (zijnde het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en die hier in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie verblijft) begeleid of vervoegd heeft. Bijgevolg dient ook de thans bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht van verblijf van meer dan drie maanden vernietigd te worden.

4.4 Het gegeven dat de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu*

immers geen bevel om het grondgebied te verlaten aan de eerste verzoekende partij betekenen zonder eerst op een correcte en zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden beëindigd.

Ook het bevel om het grondgebied te verlaten wordt zodoende vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 december 2014 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE